

blik siden, forelagt Ministerrådet af Kommissionen og vedtaget af Ministerrådet, jo i meget vidt omfang og i meget generelle vendinger fastholder det samme synspunkt.

Det har i løbet af sommeren og her i efteråret vist sig, at nogle tendenser har ændret sig lidt. Det har ikke røkket ved det overordnede billede af dansk økonomi, men der er nogle tendenser, der har ændret signaler, og det både trækker fra og lægger til, når man skal vurdere, om dansk økonomi har det godt, om den tegner godt.

Vi vil gerne stå ved, at vi finder, at den lange danske rente er overraskende høj – stadig væk, kan man sige, for sommeren over op til valget var der måske nogle, der havde forestillet sig, at det ville ændre sig, men det har det ikke rigtig gjort. Renten har måske sat sig lidt igen på obligationsmarkederne, men den ligger stadig væk – synes vi – overraskende højt og for højt. Vi har i debatten her været inde på nogle af forklaringsgrunde på det, vel uden at vi enedes om, hvad det er, der gør, at kurserne på det danske obligationsmarked er så trykkede, som de er.

Et af de forhold, vi ikke har været inde på endnu, vil jeg da godt fremdrage – uden at jeg vil sige, at det er den egentlige og endelige forklaring, men det er en meget afgørende faktor, tror jeg – nemlig det store tilbagesalg fra de amerikanske hedge-funds, altså de store pensionskasser i USA, i forårets løb. Vi har kunnet se på statistikkerne fra Nationalbanken, at da blev næsten alt det, de havde købt tidligere, solgt tilbage igen. Om det så har at gøre med overdrevene eller relevante, hvad ved jeg – forventninger om en stigning i den danske inflation, det kan vi strides om fra nu af og til den anden side af vedtagelsen ved tredjebehandlingen af finanslovsforslaget. Men vores opfattelse er i hvert fald, at det også har spillet ind i rentebevægelserne på det amerikanske marked. Og at de amerikanske investorer med lynets hast skifter over til de investeringer, der ser ud til at give det største afkast, kan man jo i og for sig ikke laste dem for. Man kan gøre sig visse overvejelser om, hvor gunstigt det er, hvor holdbart det er. Det hænger sammen med de frie kapitalbevægelser over hele verden så at sige, at vi ser de store markedsdannelser, det europæiske, det amerikanske, det japanske og det sydøstasiatiske marked, hvor der skifter enorme pengebeholdninger i løbet af sekunder. Det er jo svimlende, når vi gør det op i forhold til det danske bruttonationalprodukt; hvad der handles for i løbet af en dag. Men det er jo ikke noget, vi kan klare ved en dansk finanslovdebate.

Den danske korte rente er stadig lav, og jeg nævnte i formiddags diskontoen, der ligger på 5 pct. Det er dog værd at huske.

En anden tendens, som heller ikke er faldet ud til Det Radikale Venstres fulde tilfredshed, er udviklingen i beskæftigelsestallene og udviklingen på arbejdsløshedsområdet. Der har vi også haft en detaljeret debat, og jeg skal ikke prøve her og nu at tilføje den noget nyt, men vil alligevel fastholde vores overordnede synspunkt, at retningen er rigtig. Vi går i den rigtige retning. Det er, ligesom når man et sted, hvor man ikke føler sig helt hjemme, spørger om vej, og den kyndige så siger: Jamen det er den vej, I skal gå. Vi går den rigtige vej, og når vi når nærmere, så må vi sikre os, at vi finder frem til den rigtige gade eller det rigtige sted.

Inflationen, som mange af kritikerne har sat deres lid til tordnede op, er dog alligevel begrænset. Det er, som om den torden har aftaget voldsomt i kraft, og det synes jeg vi alle bør glæde os over.

Vi bør også glæde os over den produktivtetsudvikling, som har fundet sted. Måske kunne man godt med en lavere produktivtetsudvikling have fået endnu flere i arbejde, men vi vil da gerne være så realistiske, at vi erkender, at produktivtetsforholdene er afgørende for dansk konkurrenceevne, og det er jo det, som hører med til det lange seje træk; at den udvikler sig på den rigtige måde.

Underskuddet på de offentlige budgetter er også et af de temaer, som har været vendt meget. Vi vil fastholde, at det var klog finanspolitik at kickstarte dansk økonomi via det øgede privatforbrug. Det var også en kalkuleret risiko, og det kan ikke komme som en overraskelse for nogen, at det har påvirket vores betalingsbalanceoverskud. Vi har stadig væk et stort, flot betalingsbalanceoverskud på den rigtige side af de 20 mia. kr., men det er reduceret i forhold til tidligere, og det må selvfølgelig komme som konsekvens af den lempelse og den igangsætning, der fandt sted af dansk økonomi.

Det var jo også forudset, at privatforbruget ville give sig udslag i øget import. Heldigvis betyder det også – når der kommer gang i hjulene herhjemme og gang i produktionen – at dansk erhvervsliv har behov for at importere flere råvarer og flere halvfabrikata, og det påvirker nødvendigvis vores importtal. Men så må vi til gengæld ikke glemme, at eksporten samtidig udvikler sig ganske flot i den rigtige retning.